

discipel

magazine van stichting Kimon

2016 #2

25
JAAR!

BANGLADESH

Van kansarm
naar kansrijk

ZUID-AFRIKA

De aller-
mooiste vraag

“Kimon laat met
hart en ziel zien dat
kinderen meetellen”

Kees van der Staaij

kimon
wijst kinderen de Weg

INHOUD

9 verhalen
van 9 veld-
werkers

8 GUINEE-BISSAU
God bereidt mijn
weg voor!

7 GUINEE-BISSAU
Gehandicapte
kinderen -
weg ermee?

13 PERU
Gods werk in
Paucarbamba

15 CONGO
Reizen en trekken,
achter hem aan

16 ZUID-AFRIKA
De allermooiste
vraag

17 ROEMENIË
"God riep mij om
kinderen het Evange-
lie te vertellen"

12 MOZAMBIQUE
Onderwijs-Jezus'
grote opdracht

11 THAILAND
Door de knieën
4 BANGLADESH
Van kansarm naar
kansrijk

10 OEKRAÏNE
Gegroeid verlangen

19 HAAGS BEZOEK

Van der Staaij
felicitteert Kimon

25
JAAR!

20 GROOT VERHAAL

Ester Bogana
veranderde!

23 JUBILEUMCONCERT

17 december
Bodegraven

COLOFON

Stichting Kimon is een interkerkelijke zendings-organisatie die zich richt op kinderen en jongeren wereldwijd.

Dit periodiek verschijnt drie keer per jaar in een oplage van 11.000 exemplaren en wordt gratis toegezonden aan donateurs en belangstellenden van de stichting. **Drukwerk** Torendruk
Ontwerp Deelstra & de Jong

Kantooradres Laan van Westenenk 12,
7336 AZ Apeldoorn
Postadres Postbus 646, 7300 AP Apeldoorn
Contact info@kimon.nl www.kimon.nl

Lezersadministratie
T 085 0407610
E lezers@kimon.nl

Giften kunt u overmaken op:
IBAN NL70 RABO 0157 5187 44

Directeur Kees Moerman
Comité van aanbeveling Ds. A.A. Egas, Nieuw-koop, Ds. K. Hoefnagel, Meerkkerk, Mr. J.J. Jacobse, Middelburg Ds. G.D. Kamphuis, Goes, Ds. R. Kattenberg, Ede, mr. C.G. van der Staaij, Benthuizen, Dr. A.A. Teeuw, Ridderkerk, Mw. J.J. Vreugdenhil, Houten

Algemeen Nut
Beogende instelling
ANBI

Vijfentwintig jaar 'wasdom'

Beste lezer,

Paulus heeft geplant, Apollos heeft begoten, maar God heeft laten groeien. Met de Statenvertaling: 'God heeft de wasdom gegeven.'

Vijf-en-twintig-jaar zending onder kinderen! Wat zal ik schrijven? Woorden als dankbaarheid en verwondering, wel degelijk van toepassing, kunnen snel als cliché overkomen op zo'n moment. Je zoekt in het archief naar de hoogtepunten van de afgelopen jaren. Oprichting, uitzendingen (die vooral), ingebruikname kantoor, aanstelling als directeur. Oude foto's die je soms met gemengde gevoelens bekijkt. Veel passeert de revue.

Planten

Toen oud-collega Adriaan Laseur op 7 juni 1991 naar de notaris stapte, zal hij niet bevroed hebben dat het plantje nog eens zou uitgroeien tot een boom, zoals treffend verbeeld in ons logo. Evenmin besepte ik vier jaar later, bij toetreding tot het bestuur, dat dit werk mij zo zou grijpen en mijn leven vanaf dat moment zou gaan bepalen. Met alle schroom mag ik bij dit jubileum zeggen: Adriaan heeft geplant, en, samen met zoveel medewerkers, heb ik

mogen 'begieten'. Om er haastig aan toe te voegen: maar God heeft de wasdom gegeven.

Groeien

De Kimon-boom maakte, zeker vanaf 2006, een onstuimige groei door. Met de onvermijdelijke groeistuipen, door goed gerucht en door kwaad gerucht. Maar de echte groei vond plaats, daar waar onze veldwerkers het Woord in kinderharten zaaiden. In Brazilië, Guinee-Bissau, Congo, Roemenië, Peru, Thailand, Zuid-Afrika en andere landen mocht Gods akkerwerk, Gods gebouw gestalte krijgen. God bouwde Zijn Kerk, ook door Kimon.

Daar, op de velden, zal eenmaal ons werk 'openbaar worden'. Heb ik, hebben u en jij, als Gods medewerkers, op de juiste wijze gebouwd, geplant, gezaaid? 'Als iemands werk standhoudt, zal hij loon ontvangen.' (1 Kor. 3)

Samen met u mogen we 25 jaar wasdom gedenken. Viert u het met ons mee, nu in dit nummer, en in december in Bodegraven? Graag ontmoeten wij u daar op ons unieke Kerst-jubileumconcert!

Kees Moerman
directeur stichting Kimon

DOOR GODS GENADE van kansarm naar kansrijk

Leya Tripura (26) is lerares aan het Samaritan Children Home in Bangladesh. Dit is het eerste project dat 25 jaar geleden door Kimon werd ondersteund. Leya kwam zelf als kansarm kind terecht in het Samaritan Children Home.

Leya werd in 1990 geboren in een Hindoe gezin uit het zuidoosten van Bangladesh. Toen ze vijf was, overleed haar moeder. Haar vader hertrouwde, om zo voor haar en haar broertje en zusje te kunnen zorgen. Een predikant van een Baptistengemeente had met haar te doen en bracht Leya in 1996 naar het Samaritan Home bij de hoofdstad Dhaka. Hier leerde Leya de liefde van Jezus kennen. In 2000 nam ze Hem aan als haar Verlosser. Leya vertelt: 'Met de kerstdagen ging ik altijd naar huis. Mijn vader en stiefmoeder zagen hoe ik was veranderd, en werden hier door beïnvloed. Inmiddels heeft mijn hele gezin de afgoden afgezworen en leven ze mee met de plaatselijke kerk. God zij dank daarvoor!'

In het Samaritan Children Home heeft Leya een goede start gemaakt op het gebied van onderwijs. Inmiddels heeft ze haar master aan de universiteit behaald. Momenteel volgt ze een cursus die haar bevoegdheid verleent als High School leerkracht. Leya: 'Dit was allemaal niet mogelijk geweest wanneer ik niet tot het Children's Home was toegelaten. Ik dank God voor Zijn vele zegeningen, en ik wil mijn leven lang getuigen van wat Hij voor mij heeft gedaan.'

Leya ziet het ook als Gods genade dat zij in 2012 een uitnodiging ontving om in Nederland een training van drie maanden te volgen aan de Driestar Universiteit in Gouda. Deze training is gericht op het geven van christelijk onderwijs op scholen in het buitenland. Leya: 'De

25
JAAR!

Weeskinderen

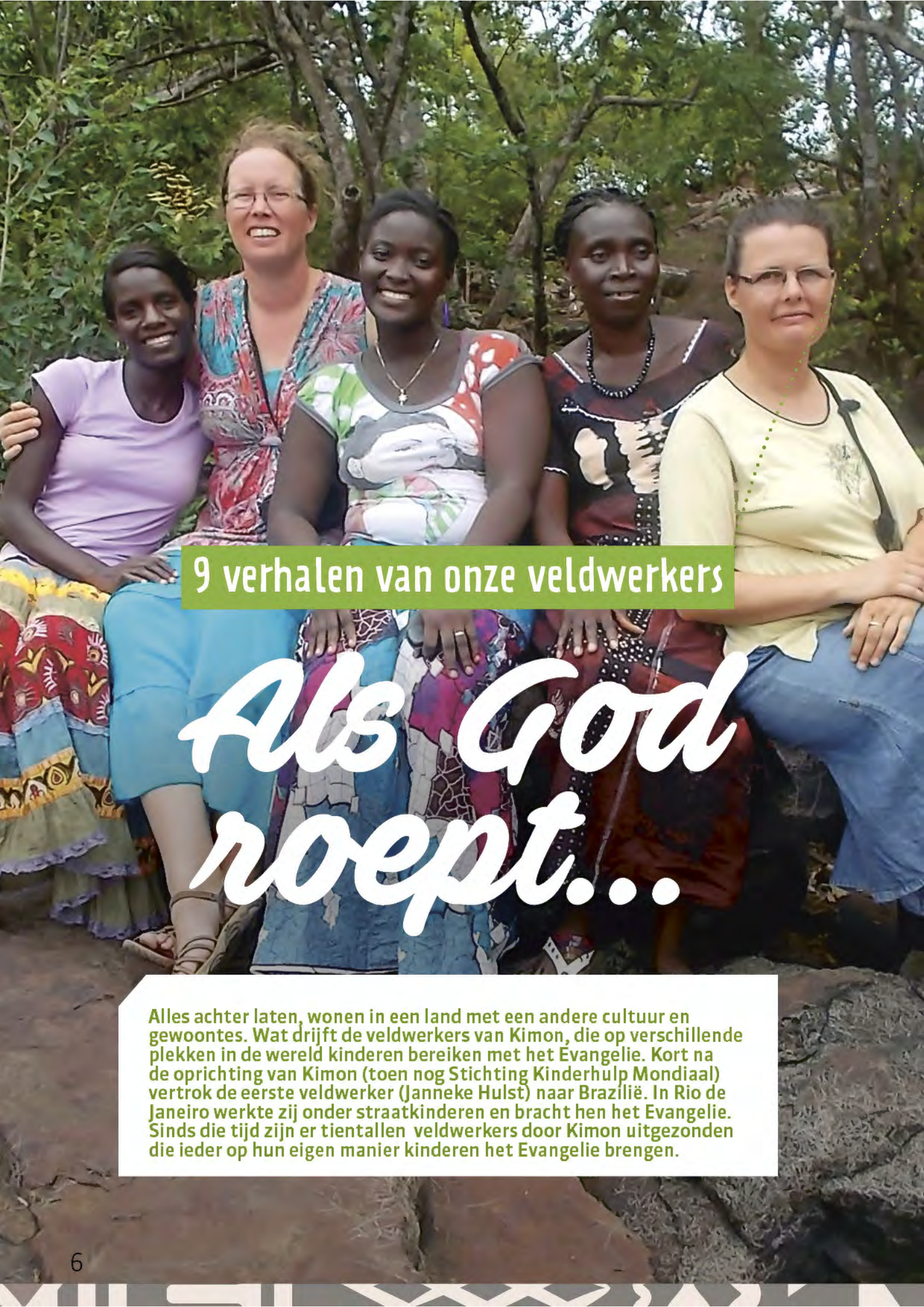
Sinds de oprichting van Stichting Kimon in 1991 steunen wij het project Samaritan Children Home bij de hoofdstad Dhaka. Het is hiermee het oudste project van de stichting. Ongeveer 450 (half) wezen en kinderen uit zeer arme gezinnen worden hier opgevangen. Een oase te midden van een land dat geteisterd wordt door armoede, natuurrampen en tegenwoordig ook moslimextremisme. Kinderen die anders grote kans zouden hebben rechtstreeks in de goot te belanden, ontvangen hier onderwijs en een christelijke opvoeding, en krijgen zo een toekomst. Het is van groot belang dat via dit instituut goed toegeruste christenjongeren aan de Bengaalse samenleving kunnen deelnemen.

‘Ik dank God voor zijn vele zegeningen, en ik wil mijn leven lang getuigen van wat Hij voor mij heeft gedaan.’

training heeft mij veel inzicht gegeven in christelijk leraarschap. Ik heb veel praktische handreikingen meegekregen voor de omgang met kinderen in leersituaties. Denk aan zaken als motivatie, het bouwen van relaties en de begeleiding van zwakke leerlingen. We hebben geleerd en ervaren wat de nieuwe manier van christelijk leraarschap inhoudt, en hoe we dit kunnen toepassen op onze school. Ik ben enorm dankbaar voor deze kans!’

Leya vervolgt: ‘Dat ik, als kansarm kind, deze kansen heb gekregen is te danken aan de inzet van Kimon. Door die inzet ontvangen arme en verwaarloosde kinderen liefde, en worden ze fysiek en financieel bevrijd uit de banden van gezinsproblematiek en sociale barrières. Daarom wil ik mijn dankbaarheid uitspreken naar Kimon en al haar sponsoren. Dankbaarheid voor het gebed van velen voor ondersteuning voor wezen en hulpeloze kinderen. Door Gods genade krijgen de kinderen een kans om zelfstandig en met vreugde aan de maatschappij deel te nemen. Ons gebed is ook voor jullie, opdat jullie gebruikt zullen worden tot eer van God. Prijs Hem!’ ✠

9 verhalen van onze veldwerkers

Als God roept...

Alles achter laten, wonen in een land met een andere cultuur en gewoontes. Wat drijft de veldwerkers van Kimon, die op verschillende plekken in de wereld kinderen bereiken met het Evangelie. Kort na de oprichting van Kimon (toen nog Stichting Kinderhulp Mondiaal) vertrok de eerste veldwerker (Janneke Hulst) naar Brazilië. In Rio de Janeiro werkte zij onder straatkinderen en bracht hen het Evangelie. Sinds die tijd zijn er tientallen veldwerkers door Kimon uitgezonden die ieder op hun eigen manier kinderen het Evangelie brengen.

God bereidt mijn weg voor!

MARIANNE VAN HELDEN

‘Het werk in Guinee-Bissau is van eenvoudig clubwerk onder koeienjongens uitgegroeid tot kinderevangelisatiewerk op landelijk niveau.’

.....

‘Hij die u roept is getrouw, die het ook doen zal.’ Met deze tekst uit 1 Thess. 5:24 sprak de Heere heel indringend tot mij op mijn eenentwintigste. Al begreep ik toen niet welke taak de Heere in de toekomst voor mij had weggelegd. Enkele weken daarna werd ik opgebeld met de vraag of ik clubwerk wilde helpen opstarten in de evangelisatiepost in Emmen. Ik heb dit werk jaren met plezier gedaan, naast mijn werk als onderwijzeres. Maar toch bleef ik al die jaren een onrust in me houden, die ik niet deelde met anderen. Totdat mij uiteindelijk een indringende oproep in de Discipel onder ogen kwam, waarin een veldwerker gezocht werd. Deze advertentie liet me niet meer los en uiteindelijk ben ik in Guinee-Bissau terecht gekomen.

Stap voor stap

Mijn ervaring in clubwerk en onderwijs hebben me voorbereid op mijn taak in het zendingswerk. Nu ik ruim twaalf jaar later terugkijk, zie ik duidelijk dat elke stap, elke taak en elke interesse een voorbereiding is op de volgende. ‘Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van te voren voorbereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.’ Deze tekst uit Efeze 2:10 is werkelijkheid! God heeft het werk en de taak voorbereid, het enige wat wij hoeven doen is er stap voor stap in wandelen. Zo is het werk in Guinee-Bissau van eenvoudig clubwerk onder koeienjongens uitgegroeid tot kinderevangelisatiewerk op landelijk niveau.

Richtingaanwijzer

In de beginjaren in Foia dreigden we als team te verzanden in heel veel humanitaire hulp op allerlei vlak. Biddend waren we bezig met de vraag welke specifieke taak God voor ons had in Guinee-Bissau. Toen ik een aantal dagen in de hoofdstad Bissau verbleef, kreeg ik vier keer een predikant op de stoep met dezelfde vraag: of ik een training voor gemeenteleden kon verzorgen om kinderen met het Evangelie te bereiken. Een duidelijkere ‘richtingaanwijzer’ kon ik niet krijgen. Enkele jaren later, toen het werk ons boven het hoofd dreigde te groeien, overkwam me iets soortgelijks. We hadden dringend behoefte aan lokale mensen die ons konden helpen bij de trainingen. Op dat

Marianne zet zich in Guinee-Bissau vooral in voor het kinderevangelisatiewerk. Marianne heeft trainingen gegeven in bijna elke regio het zuiden van Guinee-Bissau. Ze helpt teams met het organiseren van clubs, kinderevenementen en terugkomdagen voor de clubleiding. Op dit moment is Marianne bezig met het trainen van regionale teams, zodat zij zelf lokale leerkrachten en clubleiding kunnen gaan trainen. Dit werk gebeurt in nauwe samenwerking met APEC, de West-Afrikaanse tak van Child Evangelism Fellowship (CEF).

moment werd er in Guinee-Bissau een cursus aangeboden waar ik, samen met anderen, in drie maanden tijd werd opgeleid tot trainer voor kinderwerk. Zo werd opnieuw bevestigd dat God mijn weg had voorbereid.

Werkmotto

Mijn team bestaat nu uit jongeren die ooit als kind mijn eerste club in Foia bezochten. Zij hebben inmiddels op veel plaatsen in het zuiden van het land gemeenteleden getraind om clubs op te zetten en zo kinderen te bereiken met het Evangelie. Het advies dat Paulus aan Timotheüs gaf, is mijn werkmotto geworden: 'Vertrouw het toe aan trouwe mensen die bekwaam zijn om ook anderen te onderwijzen.' Zo mag ik voor mijn ogen zien hoe het goede nieuws door de Guinee-Bissauers zelf wordt doorgegeven aan de kinderen van hun land! ◀

'Mijn team bestaat nu uit jongeren die ooit als kind mijn eerste club in Foia bezochten.'

.....

Gehandicapte kinderen... weg ermee?

GERDA KLAVER

"Wat denk je, is mijn kind een mens of een slang?" Dat ik ooit zo'n vraag zou krijgen... Hoe had ik dat voor mijn vertrek uit Nederland kunnen weten. Wat wist ik toen eigenlijk nog weinig. Het enige wat ik wist was dit: de Heere riep mij om te gaan. Maar waarheen? Op het gebed liet Hij mij zien dat ik voor de stichting Kimon naar Guinee-Bissau mocht gaan. Nog nooit had ik van dit land gehoord. Maar de ervaring die ik had opgedaan in het onderwijs en de gezondheidszorg vormde een goede basis voor het werk dat ik zou gaan doen: kinderevangelisatie en gezondheidsvoorlichting. En de Heere belooft moed en kracht aan hen die het van Hem verwachten. Zo mocht ik mijn werk in augustus 2003 in Guinee-Bissau beginnen.

Een mugje

Waar ik bang voor was? Voor de muskieten. In Nederland had ik soms op een muggenbeet al een allergische reactie. Juist in die tijd zei een dominee tijdens zijn preek dat ook een mugje door God bestuurd wordt. Dat gaf me moed.

Omslag

Na ruim vijf jaar in het veld kreeg ik steeds meer oog voor de nood van kinderen met

een handicap. Er was geen kennis over hoe deze kinderen geholpen konden worden. Er waren vooral heel veel vooroordelen. Gaandeweg leerden we hoe in deze cultuur over kinderen gedacht werd. Dat kwam in feite neer op: 'Weg ermee, ze zijn eng, ze zijn niets waard, want ze kunnen niet werken'. De Heere gaf liefde voor deze kinderen in mijn hart, en in 2010 ging het project Jedidja van start.

Inmiddels merk ik verandering. Ouders durven vaker hun gehandicapt kind thuis te houden, om er zelf voor te zorgen. Onze vrijwilligers begeleiden in de zorg en geven bemoediging. Er gaan heel wat van deze kinderen naar school, anderen leren een vak. Beetje bij beetje komt er een omslag in het denken, maar we zijn er nog lang niet. We houden kinderkampen, waar de families lotgenotencontact hebben, voorlichting krijgen, activiteiten doen en het Evangelie mogen horen. Moeders praten over hun zorgen en problemen en raken bemoedigd door anderen en Gods Woord. Eén van hen

verwoordde het zo: 'Nu weet ik dat mijn kind een mens is. Mijn kind verdient mijn zorg.'

Ik kijk naar mijn klok in de huiskamer. Op de wijzerplaat staan vier portretjes van gehandicapte kinderen. De tijd tikt door. Drie van deze kinderen zijn al heengegaan, en naar ik mag hopen ingegaan in de heerlijkheid. Zij zijn verlost van hun beperkingen, nu volmaakt door het verlossende werk van Jezus Christus. ◀

Gehandicapte kinderen in Guinee-Bissau worden weggestopt, zijn niet gewenst en onbemind. In navolging van de Heere Jezus wil het team van Gerda Klaver juist deze kwetsbare kinderen liefhebben en helpen. In 2003 is het project in Guinee-Bissau begonnen met medisch werk en kinder-evangelisatie in Foia. Het werd al snel duidelijk dat er veel kinderen met een handicap zijn, zonder specifieke programma's voor hen. Daarom is sinds 2010 besloten om het project te richten op gehandicaptenzorg en kinder-evangelisatie in de hele zuidelijke regio. Een groot deel van het werk van Gerda bestaat uit het trainen van vrijwilligers om de kinderen met een handicap te bereiken en te helpen.

In Oekraïne wonen veel Roma. Een zigeunervolk dat grote armoede kent. Een volk dat nog steeds met de nek wordt aangekeken. Ook door christenen. Kinderen in Oekraïne gaan pas naar school als ze zeven jaar zijn. In de jaren daarvoor gaan kinderen vaak naar een soort kleuterschool. Hier zijn echter kosten aan verbonden, en de meeste zigeunerouders kunnen dat niet opbrengen. Omdat deze ouders zelf vaak ook analfabeet zijn, hebben de kinderen een enorme achterstand wanneer ze op hun 7e naar school gaan. Grote kans dat ze uiteindelijk weer van school worden gestuurd. Via de kinderclubs en een kinderdagverblijf wil Marije deze kinderen bereiken met het Evangelie, en hen tevens klaarstomen voor de basisschool.

ik al zes jaar had, kwam in vervulling. Het was niet altijd zonder twijfel, en ook nu in de opstartfase komt twijfel wel eens naar boven. Maar God is trouw en Hij blijft bevestigen dat ik hier mijn werk mag doen.

Inmiddels werk ik in het zigeunerkamp van Dombok. Een klein kamp van 28 huisjes, waar zo'n honderd kinderen wonen. Ik begon met meehelpen op de kinderclub en nu leid ik de club vaak alleen. Er is zo ontzettend weinig kennis onder de kinderen. Alle Bijbelverhalen zijn nieuw voor ze. Nadat we het leven van Jozef helemaal hebben gehoord, zijn we nu begonnen met het leven van Jezus. Ik leer de kinderen regelmatig nieuwe liedjes. Dat vinden ze geweldig en ze zingen al snel mee. Vooral Marianne (13) zit erg geboeid te luisteren en zingt enthousiast mee. Ze weet alle verhalen na te vertellen.

Kinderdagverblijf

Mijn grote wens is om een kinderdagverblijf te starten. Ik ben al druk bezig met alle voorbereidingen. Er hebben zich al 33 kinderen ingeschreven, en ik zie er naar uit om te beginnen. Door rustig op te bouwen merk ik dat God voorziet. Natuurlijk blijft het spannend, maar ik vertrouw dat God Zijn plan heeft en mij zal inzetten waar en hoe Hij wil. 'Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus, Die mij kracht geeft,' Filippenzen 4:13. ◀

Gegroeid verlangen

MARIJE MEERKERK

Zeven jaar geleden ging ik voor het eerst naar Oekraïne. Daar aangekomen kon ik moeilijk aan de taal en de cultuur wennen. Na twee maanden was ik best blij om weer naar huis te gaan. Ik vertrok met het idee dat ik nooit meer terug zou komen. God had echter een ander plan voor mij. Zonder dat ik het besepte, had Hij het land een plekje in mijn hart gegeven.

Na enige tijd ging ik toch weer naar Oekraïne. Sinds die tweede reis is het verlangen gegroeid om in Oekraïne te wonen en werken. Zo zou ik mij volledig voor de zigeunerkinderen kunnen inzetten. Ik zocht naar wegen, en kwam uit bij Kimon. In december 2015 ben ik uitgezonden. Het verlangen dat

Door de knieën

MARK EN ANNE-MARIE BAK

Trrringgg. De deurbel gaat. Onze oudste dochter Celeste (3) is als eerste bij de deur en wacht ongeduldig tot ik de deur open. De man die voor de deur staat stelt zich voor als de nieuwe buurman. Al gauw gaat hij door de knieën om uitgebreid met Celeste te kletsen. Het feit dat hij zoveel aandacht aan onze oudste dochter geeft, ontroert me en maakt me in positieve zin jaloers.

Advertentie

Zowel Anne-Marie als ik wisten ons geroepen om de zending in te gaan. Met de groei van ons gezin verdween deze roeping echter naar de achtergrond. Op een dag lazen we in de Discipel een advertentie voor kinderwerkers in Thailand. Zowel voor kinderwerk als voor Thailand werden we niet direct enthousiast. Wij hadden een heel ander land en een heel andere bediening in gedachten. Toch liet God ons duidelijk zien dat Hij dit voor ons op het oog had.

Tijdens het voorbereidingstraject volgden we een intensieve training van drie maanden. We kregen les van leraren met soms meer dan vijftig jaar ervaring in kinderevangelisatiewerk.

Wat zijn deze mannen een enorme inspiratie voor ons geweest. Zij gingen, net als onze nieuwe buurman, letterlijk en figuurlijk door de knieën om het Evangelie te brengen aan kinderen. En dat met een passie en enthousiasme die we zelden eerder hadden meegeemaakt. Nu, vijf jaar later gaan ook wij vaak door de knieën om het Evangelie met kinderen te delen. En proberen we medechristenen te motiveren om hetzelfde te doen.

Buigen voor boeddha

Een meisje dat trouw op de kinderclub komt, ging niet door de knieën. Ze bleef voor het eerst rechtop staan toen al haar schoolgenootjes zich, zoals elke morgen, bogen voor boeddha. 'Ik buig niet meer voor boeddha, ik buig nu voor Koning Jezus'. Haar moeder kwam het ons vertellen. Kort daarna ging ook moeder niet meer door de knieën voor boeddha. Ook zij had een nieuwe Koning in haar leven. Enige tijd later zijn zowel moeder als dochter gedoopt.

Echter, ook Satan gaat nog niet door de knieën en stelt alles in het werk om moeder en dochter te verhinderen om te groeien in het geloof. Soms twijfelen we wel eens: zouden ze nog wel... Maar we mogen weten dat God niet loslaat wat Zijn hand begon. Bid alstublieft voor Kan en haar moeder Korn. Om bescherming, doorzettingsvermogen, geestelijke groei. Opdat ze een sterk getuigenis mogen geven in het dorp, waar ze samen met hun gezin de enige christenen zijn. ◀

'Zij gingen letterlijk en figuurlijk door de knieën om het Evangelie te brengen aan kinderen.'

.....

**25
JAAR**

De provincie Isaan in Thailand is onontgonnen gebied; in dit deel van het land is minder dan 0,5% christen en velen hebben nog nooit van de Heere Jezus gehoord. Het overgrote deel van de bevolking is boeddhistisch. In deze provincie is een internationaal team van kerkplanters actief. Mark en Anne-Marie ondersteunen deze kerkplanters, in het jeugd- en kinderwerk. Het gezin wil Gods roepstem volgen om onder de kinderen van dit land in woorden en daden Zijn liefde te betonen.

ONDERWIJS -

Jezus' grote opdracht

WIEBE EN Gerdine van HORSSEN (VELDWERKERS) EN MARIT VERWEIJ (VRIJWILLIGER)

Grote bruine ogen in een besmeurd gezicht-je kijken me verlegen aan. Ik vraag hem of hij het leuk vindt op school? Alfazar (4) knikt enthousiast.

Onderwijsvrijwilliger Marit Verweij bracht onlangs een bezoek aan Molumbo, zo'n honderd kilometer bij ons vandaan. De kleuterschool waar ze Alfazar ontmoette, is opgezet in samenwerking met de lokale kerk. Het is één van de vijf dependances, en wat ons betreft niet de laatste. Onderwijzen is onze missie. Van kleuteronderwijs tot vakonderwijs. Van training voor kerkleiders tot training voor landbouwers. Alles vanuit de liefde van Christus.

Ruim zes jaar geleden werden wij via Kimon uitgezonden naar Mozambique. Het doel was om, samen met de lokale organisatie Espanor, onderwijsprojecten op te zetten. We startten met niet veel meer dan wat enthousiaste ideeën en een gezamenlijke

De lokale mensen zijn de beste onderwijzers. Zij kennen de taal en de cultuur. Zij blijven als wij gaan!

.....

Veel kinderen werken op het platteland.

passie. In een kantoortje van amper 5m2 werkten we de eerste plannen uit. Sindsdien is er veel opgebouwd.

Onderwijzen doen we niet zelf. De lokale mensen zijn de beste onderwijzers. Zij kennen de taal en de cultuur. Zij blijven als wij gaan! Wij proberen vooral onze collega's te coachen, zowel vakinhoudelijk als geestelijk. Soms is dat een zaak van lange adem. Maar het Afrikaanse spreekwoord zegt: 'Als je snel wilt gaan, ga dan alleen. Als je ver wilt komen, ga dan samen.'

Het is lang niet altijd een makkelijke weg. Soms raken we teleurgesteld in een goede collega of vriend. Dat doet pijn. Toch mogen we juist op zulke momenten ervaren dat het Gods werk is en niet van mensen. Vandaag, bij het schrijven van dit stuk, ontving ik de volgende tekst in mijn mailbox: 'Hij die roept, is getrouwd.' Zo is het. Gods trouw staat als een banier boven ons werk. Mattheus 28:19 is voor ons een inspiratiebron. Bij velen bekend als het zendingsbevel. Maar wat ons betreft het onderwijsbevel. Jezus roept ons op om leerlingen te maken, altijd en overal. Het praktische christenleven voorleven en uitdragen. Dat is de grote opdracht voor iedere christen. Discipel zijn en discipelen maken. In Mozambique. In Nederland. En waar ook ter wereld. ◀

Gods werk in Paucarbamba

YOJAN EN KARINA BOZA-STIJNEN

Het werk van Wiebe en Gerdine vindt plaats in het Milange district in Mozambique: een door armoede geteisterd gebied. De overheid ziet het als achterland, daarom krijgt het minder aandacht en steun. Ook het onderwijs in Milange district is minimaal ontwikkeld. Nog steeds zijn veel mensen op het platteland analfabeet. Er zijn vaak wel basisschooltjes in de dorpjes, maar de voorzieningen zijn minimaal en het niveau is ver beneden peil. Veel kinderen gaan al snel op het land werken. Op geestelijk gebied is er veel bijgeloof en hekserij en onder christenen een groot gebrek aan vorming en toerusting. Wiebe en Gerdine richten zich in hun werk vooral op kinderen en jongeren. Onderwijs vormt de spil van het werk. Wiebe en Gerdine nemen daarbij vooral een adviserende rol op zich, terwijl de lokale mensen zelf verantwoordelijk zijn voor de uitvoering. Op lange termijn willen ze zichzelf overbodig maken.

Dreunende muziek dringt ons huis binnen, samen met het lawaai van dansende en ruziënde dronken mensen. Het stierengevecht is afgelopen, en daarmee het 'religieuze' buurtfeest ter ere van de beschermheilige van Paucarbamba. Ik heb er hoofdpijn van gekregen. Misschien nog wel het meest doordat ik mij pijnig met de vraag of onze aanwezigheid in het dorp de laatste jaren wel enig verschil heeft gemaakt...

De zending in

Vanaf mijn twaalfde heb ik de Heere Jezus willen volgen en voor mij was dat verbonden met het idee dat ik op een dag de zending in zou gaan. Na verloop van tijd waren in mijn Bijbel alle verzen die met zending te maken hadden onderstreept. Ik was altijd de eerste bij ons thuis die het 'Kimon-krantje' (zoals wij het noemden) van de mat griste om het vervolgens van A tot Z te lezen.

.....
'Steeds werden we geraakt door de geestelijke nood van de kinderen om ons heen.'

Toen ik wat ouder was volgden er werkvakanties naar alle delen van de wereld, op zoek naar de plek waar God mij wilde hebben. Die vond ik in Peru. Ik ontmoette daar Yojan, met wie ik trouwde. Vanaf het begin waren we actief in de lokale gemeente. En steeds werden we geraakt door de geestelijke nood van de kinderen om ons heen. De wens ontstond om hiervoor iets op te zetten, in samenwerking met een stichting. Daarbij lag Kimon als eerste voor de hand, vanwege de jarenlange band.

In 2012 is door directeur Kees Moerman de eerste steen gelegd voor het projecthuis. Momenteel zijn er op verschillende plaatsen in de omgeving vijf kinderbijbelclubs. Op onze ranch zetten we paardentherapie ▶

in voor gehandicapte kinderen als Jeanina. Zij lag jarenlang verwaarloosd op bed, maar zet na 18 jaar haar eerste stapjes en gaat dagelijks naar een speciale school.

Goede gesprekken

"Waarom gaan jullie niet naar de mis voor de beschermheilige?"

"Bij onze katholieke feesten gaat het er altijd zo aan toe."

"Toen mijn man dronken thuis kwam dacht ik ook dat dát toch niet de bedoeling kon zijn van een religieus feest."

Zo'n buurtfeest doet je soms aan alles twijfelen, maar juist rond die tijd hebben we veel goede gesprekken. Senaida, een buurmeisje van veertien, vormt samen met haar moeder een bemoediging voor ons. Twee jaar geleden stierf haar vader plotseling en waren wij bij de begrafenis. Senaida komt sindsdien elke week met haar neefje naar de club. Ook bezoekt ze, samen met haar familie, de video-evangelisatie avonden bij ons thuis. Haar moeder gaat wekelijks de Quechua dienst in onze gemeente. Quecha is de Inka-taal. We bidden om een grote verandering in ons dorpje Paucarbamba. We geloven dat God die ons tot dit werk geroepen heeft en een goed werk begonnen is, dit ook zal voltooien! ◀

Jeanina kan sinds kort lopen.

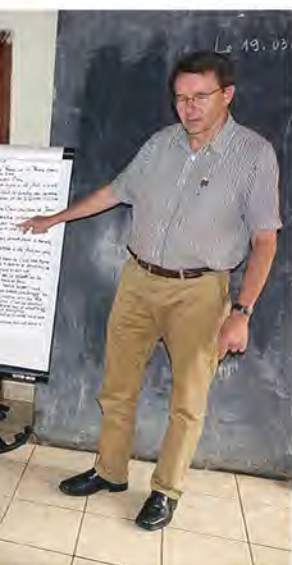
De meeste kinderen in Peru groeien op in een Katholieke omgeving waar het heidendom diep doorgedrongen is. In de dorpen van de Andes heerst armoede en worden kinderen de dupe van ruzies in het gezin, vaak veroorzaakt door alcoholmisbruik. Karina en Yojan willen deze kinderen een warme plek aanbieden waar ze zich thuis voelen, echt kind kunnen zijn en Gods liefde en genade persoonlijk leren kennen. Karina en Yojan verzorgen wekelijks op vijf verschillende plaatsen kinderbijbelclubs, vooral in de armere wijken. Karina coördineert de clubs en geeft cursussen kinderevangelisatie in de lokale kerkelijke gemeente, maar ook op andere plaatsen in Peru. In totaal worden zo'n 100 kinderen per week bereikt. Naast de kinderbijbelclub's bieden Karina en Yojan persoonlijke hulp aan kinderen met een handicap.

Reizen en trekken, achter Hem aan

SJAAK EN ADELIN VAN RIJSSEL

Ondanks allerlei onmogelijkheden van onze kant zagen we ons in 1991 duidelijk geroepen om Nederland achter ons te laten om uitgezonden te worden naar het zendingsveld. Geen gemakkelijke beslissing met drie kleine kinderen, maar toch schreven we een open sollicitatie naar de Zending van de Gereformeerde Gemeenten (ZGG). Toen we twee maanden later om tafel zaten, heerste er wat verwarring ten aanzien van het land: Guinee, of Nieuw-Guinea? We waren opgelucht toen we hoorden dat het om Guinee ging, want daar lag ons verlangen. En zo werden we in 1992 uitgezonden. Wat hebben we een liefde gekregen voor dat land en de bevolking! Als de Heere roept schenkt Hij ook liefde om het werk te doen.

te laten. Weer brak een periode van lesgeven aan, zoekend en biddend om duidelijkheid ten aanzien van de weg die Heere wilde dat wij zouden gaan. Terug naar Guinee?

Naar Congo

Inmiddels kwam het Kimonproject in Congo in beeld. Maar dat wilden we echt niet gaan doen. Toch werd het steeds duidelijker dat juist hier onze volgende taak lag. In de zomer van 2013 benoemde Kimon ons als leiders voor het project in de stad Bukavu, DRC. In het begin viel het niet mee. Je moet weer mensen leren vertrouwen die je kunnen helpen. Toch zijn we ook hier weer bijzonder in gezegend, ondanks alle moeite en zorgen.

Oost-Europa

In 2000 kwam er onverwachts een eind aan ons verblijf in Guinee. Er volgden enkele jaren in het onderwijs: Sjaak gaf Godsdienst en Wijskunde, Adeline Frans en Engels. Toch bleef het verlangen om weer te mogen dienen. In 2004 werden we aangenomen door het Deputaatschap voor Israël (GG), om Messiasbelijdende gemeenten in Oost-Europa te begeleiden en de contacten uit te breiden. We waren heel veel onderweg. Vier keer per jaar bezochten we gemeenten in Oekraïne en Moldavië. Ook begeleidden we vanuit onze woonplaats Novograd in Oekraïne het werk in Budapest. Helaas kwam in 2011 ook aan dit werk een eind. Het was moeilijk om al deze vrienden achter

Sinds we hier zijn heeft het project een positieve groei doorgemaakt. Inmiddels worden er zo'n honderd kinderen begeleid. Bij onze eerdere uitzendingen bestond onze taak vooral uit lesgeven. Ook nu worden weer deuren geopend en wordt er lesgegeven in de Gereformeerde leer. Groot is het als opgemerkt mag worden dat dit onderwijs ook gezegend wordt. Op maandagavond hebben we een vaste groep catecheten. We hopen in september met een tweede groep te beginnen. Naast persoonlijke vorming worden zij opgeleid om catechese te geven aan de kinderen die het project verlaten. Op die wijze kan de Bijbelse boodschap ook in de wijken gebracht worden. De Heere heeft ons weer een nieuwe plaats gegeven, en opnieuw liefde voor het werk! ◀

Sjaak en Adeline werken in de stad Bukavu in het westen van Congo. Zoals in veel steden in Congo zwerven veel kinderen op straat. In het Kimon programma worden deze straatjongeren en andere kwetsbare kinderen opgevangen. Het programma is erop gericht de kinderen klaar te maken

voor het reguliere onderwijs, op een niveau dat min of meer past bij hun leeftijd. De kinderen wassen zichzelf en krijgen een voedzame maaltijd aangeboden. Bijbelles maakt een vast onderdeel uit van het programma en ook in de andere lessen wordt de Bijbelse boodschap zoveel mogelijk verweven.

DE ALLERMOOIESTE VRAAG

LEA LUITEN

‘Tannie, kan ek asseblief met tannie praat?’ Dit is bijna de allermooiste vraag die je van kinderen kunt horen. Zoals twee weken geleden, toen twee meisjes nog even bleven zitten na de Bijbelclub. Ze vertelden dat ze in de Heere Jezus wilden geloven, en aan God wilden vragen om hun zonden te vergeven. Dat is de allermooiste vraag, toch? Op zo’n moment loopt mijn hart over van blijdschap en dankbaarheid. En weer herinnert God mij aan Zijn belofte: ‘Wie in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht’.

Zegeningen

Op die momenten weet ik waarom ik dit werk doe. Niets is zo mooi als getuige zijn van hoe God levens van kinderen verandert. Ongeveer vijf jaar geleden heeft God het verlangen in mijn hart gelegd om kinderen het Evangelie te vertellen. Het begon allemaal met een werk-vakantie op het Kimonproject in Roemenië, bij Jantina. Daar zag ik hoe God aan het werk was en ik dacht: ‘Wat zou het bijzonder zijn als ik dat ook mocht doen.’ En bij Kimon was dit mogelijk! Terugziend op drie jaar Zuid-

Lea werkt in Zuid-Afrika onder de plaatselijke bevolking van Kaapstad en omliggende dorpen. Veel kinderen in die omgeving groeien op in gebroken gezinnen. Soms bij een oom, tante, opa of oma omdat ouders overleden zijn. Soms omdat ouders in de gevangenis zitten of niet in staat zijn om voor de kinderen te zorgen. Het is Lea’s verlangen om kinderen het Evangelie te brengen. Daarom is ze verschillende Bijbelclubs gestart en werkt ze op scholen. Daarnaast geeft ze opleiding aan kleuterjuffen zodat zij op hun beurt Bijbels onderwijs aan kinderen kunnen geven.

Afrika zie ik zoveel zegeningen! Kinderen die tot geloof komen in de Heere Jezus. Kinderen die vol overgave zingen: ‘My only joy is You, Jesus.’ Ik noem Nikita (12), die ernaar uitziet om de evangelisatiecursus te volgen. Denwill (13), die naar me toekomt en zegt: ‘Dankie, tannie, vir alles wat tannie vir ons doen.’ Ik denk aan de helpers bij de Bijbelclub die een opleiding hebben gevolgd en nu bezig zijn met het starten van hun eigen Bijbelclub.

Niet zonder Hem

Terugkijkend zie ik ook verdrietige dingen: tieners die bezwijken onder groepsdruk en de verleidingen van drugs en alcohol niet kunnen weerstaan. Een oude, dronken vrouw die zwakend over straat loopt en ondersteund moet worden door haar dochter. Een drugsbende in een straat waar kinderen spelen. Dat zijn momenten dat het weer tot me doordringt: ‘God, ik kan het niet zonder U. Het is Uw werk. Het enige wat U van mij vraagt, is om in U te blijven.’ Dat geeft me rust. De dingen die ik niet kan oplossen, daar weet Hij wel raad mee. ◀

“God riep mij om kinderen het Evangelie te vertellen”

JANTINA BUCUR-MASTENBROEK

Wat is het goed om af en toe even stil te staan en terug te kijken. Hoe dieper ik erover nadenk, hoe meer zegeningen ik opmerk. Zeven jaar geleden werd ik als veldwerker uitgezonden naar Roemenië. God riep mij om kinderen het Evangelie te vertellen. Werken met kinderen deed ik altijd al met veel plezier. Als jongere was ik betrokken bij het kinder- en jeugdwerk binnen de kerkelijke gemeente. Ik volgde de opleiding voor leerkracht, maar werkte ook een aantal maanden met kleuters. Bepaalde Bijbelteksten en liederen maakten diepe indruk op mij en ik merkte op dat God mij een bepaalde richting op stuurde. Hij bereidde mij voor op een koersverandering in mijn leven. Het waren soms kleine voorvallen, waar ik pas later de hand van God in zag. Zo ontmoette ik een christen die haar huis open zette voor een groot adoptiegezin. Ik had diep respect voor deze vrouw die zoveel opgaf om te luisteren naar Gods roeping voor haar leven. Door verschillende ontmoetingen leerde ik andere culturen waarderen. Later, als veldwerker, begreep ik dat al deze dingen door God gepland waren. En zo geloof ik dat de gebeurtenissen van vandaag weer een voorbereiding vormen op wat komen gaat. Wat een zegen!

Tel uw zegeningen

En wat zijn het er veel! Een jongen als Bogdan, die aangeeft: Ik wil een échte christen zijn! Cosmina, die na de club vol overtuiging zegt: Zuster Jantina, ik wil net als u andere kinderen over de Heere Jezus vertellen. Cristi, die vraagt: Mijn vader en moeder komen niet naar de kerk van de pocăiți (bekeerlingen), maar kan ik wel pocăit zijn?

Het is bemoedigend om te zien dat God mij zegent en dat ik kinderen en volwassenen tot een zegen mag zijn. Ook andere mensen zijn een zegen voor mij en het kinderwerk. Ik denk aan Florina, die nu zelfstandig een club leidt in Vinjuleț. Aan Ionela en Cristina, die altijd klaarstaan als ik hulp nodig heb.

Ons ‘multiculturele’ gezin met mijn lieve man Eugen, onze zoon Jamel en onze pasgeboren tweeling Eva en Eliza... ik raak maar niet uitgeteld. En elke dag komen er zegeningen bij! Looft de HEERE, mijn ziel, en vergeet geen van Zijn weldaden (Ps 103:2) ◀

In Roemenië hebben veel kinderen te maken met een slechte thuissituatie. Deze kinderen hebben vaak moeite met leren of gaan onregelmatig naar school. Jantina ondersteunt deze kinderen en geeft ze bijles. Daarnaast heeft Jantina in verschillende dorpen kinderclubs opgezet. In de zomerperiode zijn er vakantiebijbelweken en tijdens de christelijke feestdagen speciale kinderevangelisaties. Dit zijn mooie momenten om kinderen heel basaal het Evangelie uit te leggen en hen beter te leren kennen. Al deze activiteiten hebben als hoofddoel om hen te helpen zich voor te bereiden op dé Toekomst, die eeuwig is.

‘Zuster Jantina, ik wil net als u andere kinderen over de Heere Jezus vertellen.’

Miljoenen kinderen hebben nog nooit van de Heere Jezus gehoord. Daar mogen we ons niet bij neerleggen. Samen met u kunnen we kinderen bereiken. Door hen Gods te Woord te brengen en hen de helpende hand te bieden. Vul de antwoordkaart in en word een Wegwijzer!

Miljoenen kinderen hebben nog nooit van de Heere Jezus gehoord. Daar mogen we ons niet bij neerleggen. Samen met u kunnen we kinderen bereiken. Door hen Gods te Woord te brengen en hen de helpende hand te bieden. Vul de antwoordkaart in en word een Wegwijzer!

Ja, ik word Wegwijzer

SEPA machtiging*

Ik machtig Kimon om het volgende bedrag van mijn rekening af te schrijven:

☐ € 5,- ☐ € 10,- ☐ € 20,- ☐ anders namelijk €

☐ per maand ☐ per kwartaal ☐ per jaar

Voorletters en naam dhr./mevr./fam

Adres

Postcode Woonplaats

E-mailadres

[illegible]

Datum -- Plaats

Handtekening

* U kunt ook machtigen via kimon.nl/gift. Het incassant-ID van Kimon is NL18ZZZ410246060000. Kimon incasseert vanaf de 25e van de maand. Een incasso kunt u binnen 8 weken laten terugboeken door uw bank.

Stuur deze kaart terug in een gesloten envelop naar Stichting Kimon, t.a.v. Dianne van den Belt
Antwoordnummer 1387, 7300 VB APELDOORN (postzegel niet nodig).

25
JAAR!

SGP-leider Kees van der Staaij feliciteert
Stichting Kimon met haar 25-jarig bestaan

OP BEZOEK IN DEN HAAG

Kees van der Staaij, fractievoorzitter van de SGP is lid van het comité van aanbeveling van stichting Kimon. We brachten een bezoekje aan Den Haag. Waar we hem, in een achterkamertje vol literatuur over geloof en politiek, een aantal vragen stelden. Dhr. Van der Staaij: 'Het is erg positief dat stichting Kimon iets van de liefde van God laat zien aan kinderen op verdorven plaatsen.'

Hoe bent u betrokken geraakt bij Stichting Kimon?

"Ooit las ik een verhaal over Zuid-Amerika van toenmalig zendingswerker Janneke Hulst. Dit verhaal kwam in het nieuws en kreeg veel lezersaandacht. Hierdoor raakte ik geïnteresseerd in stichting Kimon. Ik las de blaadjes en werd donateur door het geven van maandelijkse giften. Na verloop van tijd werd ik lid van het comité van aanbeveling. Dit is vooral een ondersteunende rol. In die zin dat ik de organisatie aan anderen aanbeveel en laat zien dat ik het werk belangrijk vind. Ik denk dus niet heel actief mee in bijvoorbeeld beleidszaken en er is geen nauwe link met mijn politieke werk."

Wat vindt u het belang van stichting Kimon?

"De combinatie van ontwikkelingswerk en diaconie spreekt mij erg aan. Zending is een missionaire opdracht van Christus aan iedere christen. Het Evangelie moet niet alleen je directe omgeving bereiken, maar ook je verre naaste. Er ligt een enorme opdracht voor ons christenen om dit uit te voeren, met name in gebieden waar mensen nog nooit van Gods Woord hebben gehoord. Stichting Kimon vind ik hierin bij uitstek een heel mooie organisatie, omdat zij zich

'Zendingswerkers van stichting Kimon laten met hart en ziel zien dat deze kinderen er juist ook mogen zijn, dat ze meetellen.'

richt op kinderen. Jonge mensen vormen een bijzondere doelgroep: ze ontwikkelen zich meer en hun ontvankelijkheid is groter dan bij volwassenen. Met Bijbels onderwijs kun je ze zo nog vormen. Volwassenen hebben soms al een pantser om zich heen gebouwd en zijn daardoor moeilijker te bereiken. Bovendien ben ik erg positief over het feit dat stichting Kimon iets van de liefde van God laat zien aan kinderen op verdorven plaatsen. Deze kinderen worden door armoede en demoralisering aan hun lot overgelaten. Zendingswerkers van stichting Kimon laten met hart en ziel zien dat deze kinderen er juist ook mogen zijn, dat ze meetellen. Dit is iets dat zij nog nooit eerder hebben gekend. Deze formule van warmte, geborgenheid en veiligheid ontroert mij en vind ik echt een mooie meerwaarde van deze organisatie.

Heeft u de organisatie ook zien groeien?

"Ja, zeker. Stichting Kimon heeft zich uitgebreid naar meerdere continenten en landen. Zo bereikt het Evangelie steeds meer plekken. Ook zie ik dat de achterban in Nederland actiever is. Jongeren zetten zich actief in voor de zending en geven hun eigen invulling aan het zendingsbevel. Op verschillende fronten werken mensen actief mee in het uitdragen van de juiste boodschap van het Woord van God: dat er redding is te vinden door het geloof in Jezus Christus. Waar mensen goed in zijn en waar hun hart ligt, zie je vaak mooie dingen gebeuren."

Heeft u een boodschap voor de achterban?

"Hoewel er zo ontzettend veel nood is in de wereld, is het ook troostend dat er tegelijkertijd zoveel mogelijkheden zijn om elk op onze eigen manier iets te kunnen betekenen voor onze medemens. Hetzij met woorden, hetzij met daden. Dit roept de vraag op wat een ieders bijdrage hierin kan zijn: een vraag en opdracht die we allemaal op ons zelf zouden moeten toepassen. De één door zelf uitgezonden te worden, de ander door financiële ondersteuning en gebed." ◀

Ester Bogana Na 'Ncuia (24) werd geboren in een klein dorpje in Guinee-Bissau. Tijdens haar eerste levensjaren was ze vaak ziek, en daarom ging zij bij familie in een ander dorp wonen. Vanaf toen veranderde het leven van Ester compleet..

God heeft alles onder controle

Het verhaal van Ester Bogana

'Als je lang ziek bent wordt er in de Afrikaanse cultuur al snel gedacht dat er boze geesten in het spel zijn. Daarom nam mijn tante, die 130 km verderop woont, mij mee, met de gedachte dat de geesten me daar niet zouden vinden. Ze behandelde me goed maar ik moest hard werken. Ik kookte voor de familie, bracht eten naar de werkers op het land en moest kleren wassen. Ik werd wel ingeschreven op school, maar hield het nooit vol tot het einde van het schooljaar vanwege het vele werk thuis.

Vergeving voor mijn zonden

Op een dag kwam er een groep jongeren uit de stad evangelisatiewerk doen in ons dorp. Ik ging vaak luisteren en vroeg of de Heere Jezus mijn zonde wilde vergeven. Stiekem

.....
'Ik ging vaak luisteren en vroeg of de Heere Jezus mijn zonde wilde vergeven.'

sneed ik alle amuletten los die ik om mijn middel had en verborg ze onder mijn bed. Mijn tante was hier helemaal niet blij mee en sloeg me hard. Ze dwong me om de amuletten weer te dragen. Maar ik hield vol, en uiteindelijk gaf mijn tante het op en liet me zonder al te veel gezeur naar de kerk gaan.

Toen ik tien was werd ik naar familie van mijn vader gebracht. Het dorp waar ik naar toe ging was ver weg van de bewoonde wereld. Toen mijn familie door kreeg dat ik in de Heere Jezus geloofde, probeerden ze me op alle mogelijke manieren hier vanaf te krijgen. Ze zeiden dat er in de wijde omtrek geen kerk te vinden was, dus ik kon maar beter het geloof op geven. Telkens gaven ze me eten dat geofferd was aan de geesten, maar dat weigerde ik.

Op een gegeven moment werd ik ziek. Ik kreeg ineens erge pijn aan mijn been en kon niet meer lopen. Mijn familie ging te rade bij een toverdokter. Die zei dat ik een contract had gesloten met de boze geesten en dat ik zo aan kleding en zelf gekomen was. Ik wist nergens van, maar mijn familie geloofde de toverdokter. Mijn oom bedreigde me steeds met zijn hakmes. Ik moest de waarheid vertellen, anders zou hij me in stukken hakken. Ik was erg bang. Uiteindelijk heeft mijn familie kleding en zelf gekocht om de boze geesten terug te betalen in de hoop dat de ziekte ook weer weg ging. Maar ik

Ester leidt nu zelf een kinderclub.

bleef ziek. Toen dwongen ze me weer om offervlees te eten, en ik at het. 's Nachts lag ik in bed te huilen, want ik wist dat ik God verdriet had gedaan.

Vertrouwen op Jezus

Maar er kwam verandering toen een andere tante, die ook christen is, op bezoek kwam. Ze vertelde me dat alleen Jezus mij kon genezen en dat ik mijn vertrouwen op Hem moest stellen. Samen hebben we uit de Bijbel gelezen, gebeden en om vergeving gevraagd. Toen ze weg ging kon ik alleen maar zingen van blijdschap dat God haar gestuurd had! Mijn familie dacht dat ik op sterven lag, zoveel zong ik. Daarom lieten ze mijn moeder halen. Zij bracht me naar het ziekenhuis, waar ze ontdekten dat ik leed aan bottuberculose. Toen ik weer bij mijn moeder in Foia woonde, ben ik voor het eerst in contact gekomen met Gerda en Marianne*. Ik kon niet lopen, maar zij zorgden ervoor dat ik in een kruiwagen naar de kerk werd gebracht. Wat was ik blij om na vijf jaar weer in de kerk te zijn! Eerlijk gezegd was ik best wel depressief. Ik dacht bij mezelf: "Wat ben ik nu eigenlijk waard? Ik ben mijn familie maar tot last." Maar Gerda zei tegen mijn moeder dat het goed was om me mee te nemen naar de cashewboomgaard. Daar kon ik best helpen door de cashewnootjes te scheiden van de appeltjes. Zo kon ik dus toch wat betekenen voor mijn familie! Ik werd opgenomen in de gemeenschap en mijn depressieve gevoel verdween. Ik ging naar school en na schooltijd at ik bij Marianne en Gerda thuis. Ik leerde er naaien en hielp met allerlei klusjes die ik zittend kon doen. Ik voelde me weer van waarde.

God voorzag in alles

In deze periode ben ik aan mijn been geopeerd. De eerste dag in het ziekenhuis heb ik erg moeten huilen. Hoe moest het nu met

school? Ik was al vijftien en zat net in de tweede klas. Tot mijn grote vreugde was er in het ziekenhuis een leerkracht, die mij elke dag les gaf! Hier heb ik echt goed leren lezen. Hij las me ook voor uit de kinderbijbel die ik van Gerda en Marianne had gekregen. Na drie maanden mocht ik eindelijk naar huis. Ik kon een beetje met krukken lopen, maar dat deed veel pijn. Ik bad veel of God een wonder wilde doen in mijn leven.

Trouw ging ik naar de kerk. Ik sloeg geen dienst over. Op een dag daagde de predikant ons uit om thuis te evangeliseren. Ik wist niet goed hoe, maar thuis heb ik alle nichtjes, neefjes en broertjes verzameld en ben begonnen om ze uit de bijbel te vertellen. In mijn hart groeide het verlangen om zendeling te zijn, anderen te vertellen over de Heere Jezus en wat hij voor ons heeft gedaan. Hoewel het lopen mij moeilijk viel, ging ik vaak naar de club in een naburige dorpje. »

.....
'Toen mijn familie door kreeg dat ik in de Heere Jezus geloofde, probeerden ze me op alle mogelijke manieren hier vanaf te krijgen.'

* Lees het verhaal van Gerda en Marianne op pagina 7 en 8/9

Per kruiwagen naar de kerk

Mijn droom was om naar de zomercursus voor kerkenwerkers te gaan in Farim. Wat was ik blij toen Marianne me vroeg of ik naar Farim wilde! In Farim heb ik enorm veel geleerd en heeft God ook wonderen verricht! Tijdens de laatste week was er een groep predikanten, die ons onderwees. Diegene die de leiding had, vroeg ons op een briefje te schrijven wat we graag wilden dat God zou realiseren in ons leven. Ik schreef op dat ik graag zonder krukken zou willen lopen, en dat ik zendeling wilde worden. Deze briefjes moesten we dubbel vouwen en in een doos doen en er tijdens die week voor bidden. Aan het einde van de week zei een van de predikanten dat hij zich erg gedrongen voelde om te bidden voor de zieken. Iedereen die ziek was moest zijn hand leggen op de plek die pijn deed. Tijdens zijn gebed voelde ik dat mijn been sterk werd. Na dat gebed durfde ik niets te zeggen. Maar later op de dag bleek dat ik zonder krukken kon lopen! Wat was iedereen enthousiast en blij.

In 2013 ben ik samen met Gerda en Marianne mee verhuisd naar Buba. Ik heb enorm veel bij hen geleerd. Ik werk nu parttime op het kantoor bij Marianne en leid een kinderbijbelclub bij mij thuis. Ik help bij de trainingen en 's middags ga ik naar school. Ik heb net te horen gekregen dat ik over ben naar de vierde van het voortgezet onderwijs.

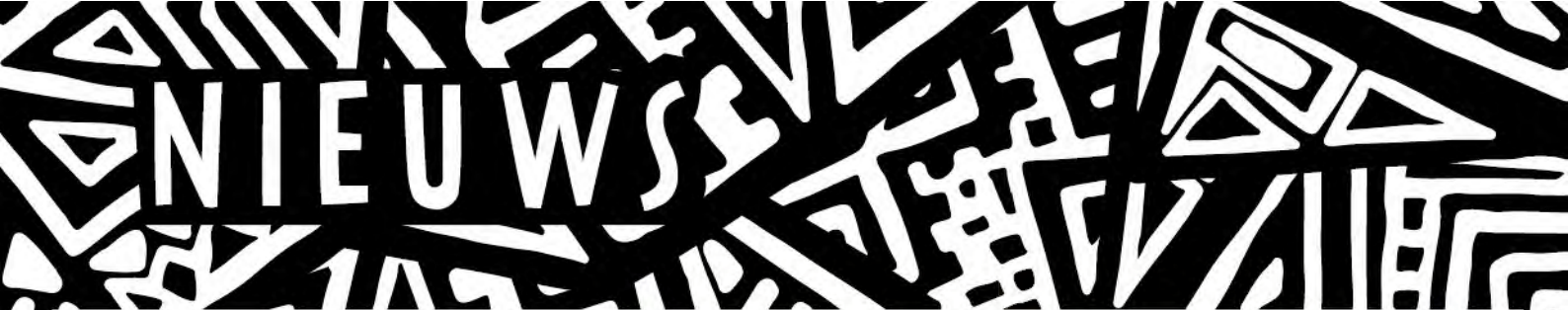
Helaas heb ik het afgelopen jaar steeds meer pijn aan mijn been gekregen. Uit de foto's blijkt dat mijn heup helemaal versleten is vanwege de tuberculose die ik heb gehad. Ik sta nu op de wachtlijst om in Portugal geopereerd te worden, want deze operaties kunnen ze niet in Guinee-Bissau uitvoeren. Soms voel ik me wel wat moedeloos. Ik moet eindeloos langs het ziekenhuis en verschillende ministeries om de papieren rond te krijgen en ik heb best wel pijn.

Maar aan de andere kant weet ik dat God me nooit zal verlaten. Ik geloof dat Hij me uiteindelijk door een nieuwe heup helemaal wil genezen.

Een van de kinderen van mijn club zag me een keer wat terneer geslagen zitten. Ze kwam bij me en vroeg me: "Pursor (juf), weet u nog wat u ons afgelopen keer gevraagd heeft tijdens de club? U vroeg: 'Wie heeft er alles onder controle?' God heeft alles onder controle! Hij houdt alles in zijn hand!" God gebruikte een kind van mijn club om mij te bemoedigen! Ik heb er later om gehuild. God heeft alles onder controle, ook mijn leven! ☪

.....
***'God heeft
alles onder
controle, ook
mijn leven!'***

AGENDA

KIMON CONCERT

Grote Kerk te Elburg

DV. zaterdagavond 1 oktober 2016

Aanvang 20.00 uur

Met medewerking van:

- Mannenensemble "Cantare" o.l.v. Evert van Dijkhuizen
- Orkesten "Animato" en "Create Cantus" olv Ton Adema
- Organist: Niels Adema
- Appèlwoord Adriaan Laseur (oprichter Kimon)
- Samenzang met de orkesten

Toegangsprijs: gratis, collecte voor Kimon

JUBILEUMCONCERT

DV. 17 december 2016

Aanvang 19.30

Bethelkerk van de Gereformeerde Gemeente te Bodegraven

Met medewerking van:

- Christelijk Symfonieorkest Sjosjanim onder leiding van dirigent Mark Snitselaar
- Gelders Vocaal Ensemble olv Arjan van Hees

Toegangsprijs: € 10 p.p. (kinderen tot 16 jaar gratis)

25
JAAR!

Ligt hier jouw roeping?

Heb jij hart voor kinderen en wil je aan hen het Evangelie vertellen?

Deze vacatures staan nu open:

- **Veldwerker voor Guinee-Bissau** (uitbreiding team)
- **Veldwerker voor Roemenië** (uitbreiding kinderevangelisatie in nieuwe dorpen)
- **Veldwerkersechtpaar voor Kenia** (opvolging huidig echtpaar)
- **Veldwerkersechtpaar voor Peru** (nieuw project)
- Tevens zijn er plaatsingsmogelijkheden in **Zuid-Afrika**, bij partnerorganisatie Helderberg Uitreik (Westkaap)
- In samenwerking met OMF: kinderevangelisten in diverse landen in **Zuid-Oost Azië**

Kijk op www.kimon.nl/vacatures voor meer informatie.

IN ACTIE VOOR KIMON

Van 15 t/m 18 augustus is in Moerkapelle de jaarlijks terugkerende jeugdweek gehouden. Een enthousiast team vanuit de PKN, HHK en Ger. Gem. organiseert een leuk programma met bezinning en ontspanning. Alle kinderen zijn welkom! Een vast onderdeel van deze week is een actie voor de 'arme' naaste. De kinderen hebben bijvoorbeeld uien verkocht, lege statiegeld flessen verzameld en andere klusjes gedaan. Er is een mooi bedrag van € 496,27 opgehaald. Dit geld is bestemd voor een alfabetiseringscursus in Congo. Voor de kinderen in Congo is dit erg fijn, want lezende en schrijvende ouders kunnen ondersteunen bij het schoolwerk. Door kinderen, voor kinderen.

Like ons op
Facebook!

Ga naar facebook.com/stichtingkimon en blijf de hoogte van al het mooie zendingswerk!

Kimon 25 jaar

JUBILEUM CONCERT

Christelijk Symfonieorkest Sjosjanim onder leiding van dirigent Mark Snitselaar & Gelders Vocaal Ensemble o.l.v. Arjan van Hees
Werken van o.a. Vivaldi, Reinecke en Händel, en met veel samenzang.

17 december 2016

Aanvang

Zaal open: 19.00
Aanvang: 19.30

Locatie

Bethelkerk van de
Gereformeerde Gemeente
te Bodegraven,
Dronensingel 2
2411 GZ Bodegraven

Prijs

€ 10 per persoon.
(kinderen tot 16 jaar
gratis)

**25
JAAR!**

COUPON

Knip deze bon uit, neem hem
mee naar het Jubileum concert
en **betaal slechts € 7,50**
(i.p.v. € 10,00 aan de deur)

kimon
wijst kinderen de Weg